

Таким образом, главным преимуществом криптовалюты является, с одной стороны, отсутствие технической возможности подделки электронных «монет», с другой стороны – анонимность пользователей электронных кошельков. В связи с этим виртуальная валюта в силу своей природы может иметь отношение к целому ряду уголовных преступлений, а также достаточно объяснима популярность технологии блокчейна среди преступных формирований, в том числе организовывающих незаконную реализацию наркотических средств.

Исходя из механизма оборота криптовалюты, возможности ее обмена на те или иные ценности, можно выделить следующие группы преступлений, совершаемых с использованием виртуальной валюты: 1) преступления, совершение которых финансируется криптовалютой. К ним относятся, в частности, финансирование террористической деятельности (ст. 290-1 Уголовного кодекса Республики Беларусь (далее – УК)), незаконный оборот наркотических средств, психотропных веществ, их прекурсоров и аналогов (ст. 328 УК), торговля людьми (ст. 181 УК) и т.д.; 2) преступления, в которых криптовалюта выступает в качестве инструмента, средства совершения преступления, то есть в этом случае механизм совершения преступления предполагает проведение транзакций с криптовалютой. К таким можно отнести, например, легализацию (отмывание) средств, полученных преступным путем (ст. 235 УК); 3) преступления, в которых криптовалюта является предметом хищения. К ним, в первую очередь, относятся мошенничество (ст. 209 УК), присвоение или растрата (ст. 211 УК), хищение путем использования компьютерной техники (ст. 210 УК) и др. В результате совершения таких преступлений, виновный получает доступ к уникальному коду шифрования, и в дальнейшем имеет возможность обменять криптоденьги на реальные денежные средства или товар.

Однако следует отметить, что существует проблема отнесения криптовалюты к тому или иному предмету имущественного посягательства ввиду того, что в настоящее время не определен ее статус в системе объектов гражданских прав.

Таким образом, для целей применения уголовного закона следует законодательно определить статус криптовалюты в системе объектов гражданских прав. По нашему мнению, криптовалюта представляет собой иное имущество. Следовательно, преступные деяния, в которых используется криптовалюта – для финансирования террористической деятельности, в целях легализации (отмывания) средств, полученных преступным путем, а равно в случаях хищения – могут быть квалифицированы по соответствующей статье Уголовного кодекса Республики Беларусь.

Шабатура Тетяна Сергіївна

Кандидат економічних наук, доцент
Одеський державний аграрний університет

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: ФАКТОРИ ТА ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ

В умовах нестійкого розвитку вітчизняної економіки, викликаного нестабільністю оточуючого середовища, нераціональним розподілом і неефективним використанням економічних ресурсів, загостренням суперечностей розвитку продуктивних сил та виробничих відносин, актуалізується проблема адаптації підприємств до зовнішніх змін. Така ситуація зумовлює необхідність прийняття негайних управлінських рішень щодо стратегічного розвитку підприємства, де ключовим моментом виступає економічний потенціал, ефективна реалізація якого дає можливість забезпечити виконання цих стратегічних ідей, а головне – переорієнтуватися відповідно до концепції сталого економічного розвитку. Сьогоднішня практика свідчить, що підприємства з незначним рівнем економічного розвитку чи невикористаними ресурсними можливостями найчастіше опиняються в кризовому стані, що визначає необхідність розгляду й дослідження особливостей формування економічного потенціалу підприємства, ефективне використання якого відіграє ґрунтовну роль в успішній реалізації пріоритетних ідей економічного розвитку.

Масовість поглядів до визначення дефініції «економічний потенціал підприємства» свідчить про відкритість та дискусійність даного питання, дослідження еволюційного походження економічної природи якого засвідчує, що уведення зазначеної категорії в коло економічних досліджень більше пов'язано зі спробами вирішити питання комплексного оцінювання рівня економічного розвитку підприємства.

Майже всі визначення економічного потенціалу підприємства так чи інакше, з одного боку, посилаються на сукупність його ресурсів, а з другого – на реалізацію за їх рахунок пріоритетних ідей економічного розвитку, проте дуже мало уваги приділено дослідженню на аналізі системно-структурних характеристик його формування.

Щодо визначення процесу формування економічного потенціалу підприємства, то на думку деяких науковців, він представлений послідовністю дій у напрямку визначення та нарощення діапазону підприємницьких можливостей, процесом його структуризації та системної організації з метою забезпечення сталого економічного зростання [1].

З метою більш ґрунтовного дослідження системно-структурних характеристик формування економічного потенціалу підприємства доцільно бізнес-оточення підприємства поділити на такі складові: бізнес-оточення непрямо дії, бізнес-оточення безпосередньої дії та внутрішнє бізнес-оточення. Тому, для більш детального дослідження процесу формування економічного потенціалу підприємства виникає потреба у дослідженні його системно-структурних характеристик у взаємозв'язку та динаміці.

Як свідчить аналіз опрацьованих літературних джерел, системно-структурні характеристики формування економічного потенціалу підприємства, систематизують залежно від ділянки дії екзогенних і ендогенних детермінант на структурні складові економічного потенціалу.

Так, екзогенні фактори пов'язані з заходами державних органів, банківських установ, інвестиційних компаній тощо. Як правило, до них відносять економічні, технологічні, соціокультурні, екологічні, політико-правові, технологічні та інші. Ендогенні фактори, насамперед, залежать від стратегічного напрямку розвитку самого підприємства, через що процес формування та використання економічного потенціалу підприємства розглядають як пріоритетний напрямок економічного розвитку підприємства [2].

На сьогодні виокремлено низку наступних ключових домінант формування економічного потенціалу підприємства:

- 1) економічний потенціал підприємства представлений доволі складною конструктивною моделлю, структурні складові якої є альтернативними та взаємозамінними;
- 2) економічний потенціал підприємства – це динамічна синтезована система;
- 3) для структурних елементів економічного потенціалу підприємства характерний синтезований взаємозв'язок;
- 4) економічному потенціалу підприємства притаманний трансформаційний характер, що зумовлює появу нових структурних складових;
- 5) структурні складові економічного потенціалу підприємства є взаємозалежними і взаємодоповнюючими, а тому реалізація економічного потенціалу можлива за умови їх діалектичної взаємодії;
- 6) всі структурні складові економічного потенціалу підприємства пов'язані з функціонуванням та розвитком підприємства;
- 7) структурні складові економічного потенціалу підприємства здатні окреслювати кінцеві результати діяльності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Гришова І.Ю. Сучасні трансформації ресурсно-виробничого потенціалу національної економіки України / І.Ю. Гришова, М.Ю. Щербата // Zbiór artykułów naukowych. Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej "Economy. Priorytetowe obszary nauki" (29.11.2015 - 30.11.2015). – Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2015. – str.34-37.
2. Shabatura, T. S. Model of economic development enterprise in the context of European integration / T. S. Shabatura, A. A. Kravchuk, T. M. Hnatieva / Науковий вісник Полісся. – 2017. – № 3 (11). Ч. 2. – С. 89-94.

Березовська-Чміль Олена Борисівна

Кандидат політичних наук

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

ФЕНОМЕН ПОЛІТИЧНОГО КОНСЮМЕРИЗМУ

В сучасному суспільстві дедалі більшого поширення набуває заміна духовних цінностей матеріальними. Можемо спостерігати формування певного світогляду, основою якого є культивування філософії споживання, придбання різноманітних товарів і послуг, як головну мету людського існування. Відтак набувають актуальності дослідження консюмеризму як соціального явища, що пронизує різні сфери, в тому числі і політику.

Найбільш ґрунтовними теоретичними дослідженнями даного феномену є праці таких зарубіжних та вітчизняних авторів, як Ж.Бодріяр, П.Бурдьє, М.Вебер, Т.Веблен, Г.Дебор, Т.Зомбарт, В.Льїн, Дж.Лукас, Дж.Рітцер, Е.Тофлер, Ж.Бремонд, С.Герасимова, Дж.Гобсон, П.Друкер, А.Желедан, Дж.Кейнс, О.Космій, В.Торяник, Ф.Котлер, Ж.-Ж.Ламбен, В.Мандибур, Дж.Хірт, О.Язвінська, Л.Северин-Мрачковська та інші.

Варто зауважити, що витоки консюмеризму як руху на захист прав споживачів сягають ще другої половини ХХ століття. З часом він трансформувалася в своєрідну ідеологію, яка успішно експлуатувалася